

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 1T/76/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415010350
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Richard Bureš
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2015:8415010350.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudcom JUDr. Richardom Burešom v trestnej veci obžalovaného F. F. F. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 26. novembra 2015 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

F. F. F. nar. XX. X. XXXX/XXXX v A., trvale bytom V. Č.. XXX, H. A.F., slobodný, nezamestnaný

r o z h o d o l :

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

dňa 29. 7. 2015 v poobedňajších hodinách kráčal pešo po hlavnej ceste z obce E. v smere na obec V.Ý., kde za domami na ľavej strane cesty na lúke uvidel v elektrickom oplotku pásť sa bez dozoru tri kravy a tak prekročil 0,7 m vysoký oplotok a následne kravu žltostrakatej farby v sprievodnom doklade zvieratá číslo Q. C. hýtil za zvonček s remeňom na krku a vyviedol z oplotku, ktorý nohou pritlačil nasilu k zemi, išiel po lúke od obce E. v smere na obec V., pričom cestou odstránil evidenčné čísla od kravy a zvonec z krku a keď neďaleko obce V., kravu pustil, nakoľko nevedel čo s ňou urobiť a tak ju nechal voľne pásť sa bez kontroly a odišiel domov, kde asi po pol hodine sa vrátil naspäť na lúku odkiaľ kravu ukradol, kde sa už nachádzal poškodený K. O., majiteľ zvieratá, ktorému sa ku krádeži priznal, čím mu takto svojím konaním spôsobil škodu krádežou vo výške 800,-€

t e d a

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu

č í m s p á c h a l

prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona

z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 44 ods. Trestného zákona súd upúšťa od uloženia súhrnného trestu, pretože pokladá trest uložený skorším rozsudkom Okresného súdu A.Ž., sp. zn.: XT XXX/XXXX zo dňa X. X. XXXX na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný.

o d ô v o d n e n i e :

Súd vykonal dokazovanie a zistil a ustálil skutkový stav tak, ako ho uviedol vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní po vykonaní potrebných úkonov súd zistil, že prokurátor a ani obžalovaný nechceli uzavrieť dohodu o vine a treste.

Poškodený K. O. si najprv uplatnil nárok na náhradu škody, avšak v záverečnej reči už na tom netrval.

Po prednesení obžaloby a poučení ml. obvineného urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Tr. por. tento vyhlásil podľa písm. b), že je vinný.

Súd potom postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 Tr. por a teda :

- či rozumie čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu
udáva: áno,

- či bol ako obžalovaný poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu
udáva: áno,

- či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby
udáva: áno,

- či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu,
udáva: áno,

- či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy mu kladené za vinu
udáva: áno,

- či sa dobrovoľne priznáva a uznáva vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako určitý trestný čin
udáva: áno

Po kladnom stanovisku prokurátora bolo vyhlásenie o vine obžalovaného súdom prijaté, a vyhlásené, že dokazovanie v rozsahu v akom sa obžalovaný priznal nevykoná, vykoná dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

V zmysle § 269 Tr. por. súd zistil, že ml. obž. F. F. bol v nedávnej minulosti dvakrát súdom potrestaný a to rozsudkom Okresného súdu A. sp. zn. 7T 223/2014 z 28. 10. 2014, ktorý uvedený deň aj nadobudol právoplatnosť, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. Za to mu bol uložený podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l) , § 37 písm. h), Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr.zák, § 41 ods. 1 Tr. zák., § 117 ako mladistvému uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. s použitím § 119 ods. 1 Tr. zák. mu bol výkon trestu podmienenečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov.

V čase vykonania hlavného pojednávania v trestnej veci 1T 76/2015 bolo zistené ešte ďalšie odsúdenie ml. obžalovaného, a to rozsudkom Okresného súdu A. sp. zn. X K. XXX/XXXX - 104, z 9. 9. 2015, tohto dňa aj právoplatným, ktorým bol uznaný vinným zo spolupáchateľstva prečinu krádeže podľa § 20 Tr. zák. k § 212 ods. 2 písm. a), v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. taktiež formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., za čo mu bol uložený podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m), písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. s použitím § 111 Tr. zák. na trest povinnej práce vo výmere 150 hodín.

Z ďalších správ obsiahnutých v spise mal súd preukázané, že v roku 2013, teda pred spáchaním teraz prejednávaneho skutku bol dvakrát postihnutý za priestupok majetkového charakteru sankciami , a to pokutami.

Obžalovaný vyrastá v usporiadanej rodine vcelku priaznivom - kultúrnom prostredí, správanie sa na verejnosti má slušné. Obec V. O.o hodnotí taktiež pozitívne.

Čo sa týka výroku o vine, súd nemal pochyb o tom, že skutok sa stal tak, ako je uvedený vo výroku obžaloby, a že ho spáchal obžalovaný ako osoba mladistvá, a že jeho konanie je potrebné kvalifikovať ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., pretože si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil.

Pri úvahách o treste súd vychádzal z nasledovných zásad:

Účelom trestu je prevychovať mladistvého páchatel'a na riadneho občana, pričom sa okrem iného má chrániť spoločnosť. Mladistvého páchatel'a je potrebné začleniť do riadneho, rodinného a sociálneho prostredia. Trestný zákon ukladá aj súdu dôsledne prihliadnúť pri ukladaní trestov na vek, rozumovú vyspelosť, zdravotný stav ale najmä na závažnosť spáchaného trestného činu.

Z účelu trestu u mladistvého a z osobitosti mladistvého páchatel'a vyplýva aj obmedzený okruh trestov, ktoré možno mladistvému páchatel'ovi uložiť. Vo všeobecnosti pri trestaní mladistvého vystupuje do popredia popri preventívnej funkcii trestu a záujme na ochrane spoločnosti najmä výchovná funkcia trestu. Keďže uložený trest má viesť k obnoveniu narušených sociálnych vzťahov mladistvého a k jeho začleneniu do prostredia z ktorého pochádza a v ktorom vyrastá, sú medzi druhmi trestov u mladistvých uvádzané najprv tresty bez odňatia slobody a trest odňatia slobody možno mladistvému uložiť skutočne len v krajnom prípade, ak iné druhy trestov nepovedú k splneniu účelu trestu u mladistvého.

Na tento prípad treba osobitne prihliadať na aplikáciu ust. § 117 ods. 2 Tr. zák. podľa ktorého nepodmienečný trest odňatia slobody môže súd mladistvému uložiť len za podmienky, že by vzhľadom na okolnosti prípadu, osobu mladistvého alebo vzhľadom na predtým uložené opatrenia uloženie iného trestu zjavne nevedlo k dosiahnutiu účelu trestu podľa tohto zákona.

K tomu je treba uviesť bližšie, že azda najdôležitejšou podmienkou uloženia trestu odňatia slobody mladistvému je dodržanie zásady „ultima ratio“, to znamená, že mladistvému možno trest odňatia slobody uložiť iba vtedy, ak sú splnené zákonom stanovené podmienky, t. j. ak po zhodnotení subjektívnych, ako aj objektívnych okolností vrátane neúčinnosti predchádzajúcich opatrení, aj so zreteľom na skôr uložené a vykonané tresty bez odňatia slobody, uloženie iného druhu trestu nemá nádej na dosiahnutie účelu trestu.

Napriek uvedenému, vzhľadom na dve právoplatné odsúdenia ml. F. F. prichádzalo do úvahy iba uloženie trestu odňatia slobody, a to iba preto, že ostatné zákonné sankcie buď neprichádzajú do úvahy, resp. sú v podstate vyčerpané.

Súd musí vychádzať zo skutočnosti, že podmienečný trest z veci 7T 223/2014 Okresného súdu A. má F. F. v podstate vykonaný, čo však nemožno tvrdiť ohľadne odsúdenia z veci 7T 101/2015 toho istého prvostupňového súdu, kde ho výkon trestu povinnej práce len čaká.

Ďalšou podstatnou okolnosťou ohľadne uloženia sankcie mladistvému je to, že odsúdenie X K. XXX/XXXX vo vzťahu k teraz prejednáwanej veci je recidívou, a vo vzťahu k odsúdeniu 7T 101/2015 prichádza do úvahy uloženie trestu súhrnného. Tento záver vyplýva z toho, že skutok vo veci 1T 76/2015 bol spáchaný dňa 29.7.2015, teda skôr ako bol vo veci 7T 101/2015 vyhlásený odsudzujúci rozsudok, čo sa stalo 9. 9. 2015. Pritom ustanovenia o ukladaní súhrnného trestu sa neviažu iba na trest odňatia slobody.

Uvedený právny rozbor vedie k záveru, že uloženie súhrnného trestu sa viaže na právoplatne uložený trest povinnej práce. Z príslušného rozhodnutia vyplýva, že podľa § 111 Tr. zák. bol uložený mladistvému trest povinnej práce na úplne hornej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Pokiaľ súd uviedol vyššie, že niektoré zákonné sankcie treba považovať za v podstate vyčerpané, mal na mysli páve skutočnosť, že nemožno v rámci ukladania trestu už trest povinnej práce sprísniť, čím treba mať samozrejme na mysli zásadnú zákonnú požiadavku zákonodarcu, keď súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom (§ 42 ods. 2 veta druhá).

Pri dôslednej aplikácii zásad ukladania sankcií mladistvému s ohľadom na jeho osobu, ktorú na rozdiel od všeobecných požiadaviek zákona možno ľahko zaradiť do rodinného prostredia v ktorom vyrastá, práve už uložený najprísnejší trest povinnej práce po jeho úspešnom výkone napomôže naplniť generálny cieľ vychovať ho na riadneho občana.

Okrem týchto dôvodov, prísnejší trest by bol neprimeraný aj preto, že sa obžalovaný ku skutku priamo poškodenému priznal, v podstate k žiadnej škode nedošlo, k žiadnemu nepriaznivému následku. Treba prihliadať aj na tú skutočnosť, že mu v podstate stále hrozí premena podmienečného trestu odňatia

slobody, a prísnejšie posudzovanie prípadných porušení výkonu trestu povinnej práce, kde tiež hrozí jeho premena na nepodmienečný trest odňatia slobody.

Za takýchto okolností považuje súd svoje rozhodnutie za adekvátne, v súlade so zákonnou požiadavkou ukladania sankcií osobám mladistvým, kde nepodmienečný trest odňatia slobody má byť len výnimočnou sankciou.

Uvedené úvahy potom vedú súd k záveru, že treba pokladať trest uložený skorším rozsudkom Okresného súdu A., sp. zn. XT XXX/XXXX z 9. 9. 2015 na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný. V tomto stave veci nemožno uzavrieť, že predchádzajúce sankcie zjavne neviedli k dosiahnutiu účelu podľa Trestného zákona, a uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody by bolo nevyhnutnosťou.

Toto sú dôvody, pre ktoré súd rozhodol v zmysle výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Poučenie : Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

V Kežmarku, dňa 26. novembra 2015

JUDr. Richard Bureš
samosudca